

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/110/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713209948
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713209948.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Petra Šama a JUDr. Mariany Muránskej, v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., IČO: 35 787 783, Bratislava, Panenská 7, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., Bratislava, Ventúrska 16, proti žalovanému: W. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom B., M. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Prešov, Námestie legionárov 5, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Ambróz Motyka, IČO: 35 510 722, Stropkov, Námestie SNP 7, o zaplatenie 1.151,83 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 18.2.2014 č.k. 11C/187/2013-70, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o zamietnutí návrhu, o nevyhovení námietkam na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Mení rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka tak, že nepriznáva vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Nepriznáva žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad rozsudkom č.k. 11C/187/2013-70 rozhodol o zastavení konania v časti istiny 40,- eur s príslušenstvom. V prevyšujúcej časti o sumu 1.111,83 eur s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,40 % ročne zo sumy 1.013,28 eur od 17.7.2012 až do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.151,93 eur od 1.9.2012 do 27.2.2013, zo sumy 1.151,83 eur od 28.2.2013 do 16.9.2013 zo sumy 1.111,83 eur od 17.9.2013 do zaplatenia súd návrh navrhovateľa zamietol. Námietke zo strany navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka konania Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov, IČO: 42 176 778 nevyhovel. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka trovy konania v sume 166,13 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca podaním z 12.7.2013 sa domáhal zaplatenia čiastky 1.151,83 eur s príslušenstvom titulom uzavretej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru dňa 7.7.2003. Súčasne navrhovateľ poskytol odporcovi úverovú kartu, aktivoval ju a zriadil účet pre čerpanie revolvingového úveru a poskytol mu úverový rámec vo výške 331,94 eur. Odporca vyčerpal peňažné prostriedky v rozsahu 3.208,80 eur. Pri podaní žaloby bol dlh 1.151,89 eur ku dňu 18.7.2012.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že dňa 7.7.2003 došlo k uzavretiu zmluvy o poskytovaní revolvingového úveru a vydaniu úverovej karty Aura. Zmluva sa týkala úverového rámca

10.000,- Sk s tým, že mesačné splátky mali byť po 500,- Sk s úrokovou sadzbou 2,39 % mesačne. Dňa 24.7.2012 navrhovateľ odstúpil od úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Navrhovateľ odfinancoval finančné prostriedky vo výške 3.004,89 eur ku dňu 28.11.2011. Navrhovateľ potvrdil, že prijal splátky z úverového prípadu v sume 3.385,59 eur. Súd nárok žalobcu posudzoval ako úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ako aj osobitnú zmluvu podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd považoval uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere za zmluvu neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. pre obchádzanie zákona s ohľadom na účel zmluvy. Obchádzanie zákonného súdu vidí v nedojednaní konečnej výšky úveru, iba úverového rámca, pričom veriteľ poskytnutím úverového rámca vôbec nespravuje finančné prostriedky dlžníka. Účelom úveru bolo poskytnutie možnosti čerpania finančných prostriedkov odporcom z účtu, čo sa výrazne odlišuje od východiskového klasického úveru a práve táto zmena bola právne možná iba so zmenou písomného právneho úkonu. Samotný pojem revolvingový úver použitý v predmetnej zmluve je ekonomický pojem, nie právny. Znamená úver použitý na splácanie predchádzajúceho úveru a je typický pre poskytovanie úverov podnikateľom. Takýto úver považuje za dlhodobé finančné zaviazanie dlžníka - nepodnikateľa veriteľovi, ktorý spočíva v tom, že dlžník dostane platobnú kartu ku kauzálnemu cudziemu účtu, keďže pri poskytnutí úverového rámca má dochádzať k čerpaniu úveru a bez poskytnutia služby úverového rámca. Obdobne by bolo možné argumentovať aj zmluvou v spotrebiteľskom charaktere s odkazom na § 52 Občianskeho zákonníka, týkajúci sa spotrebiteľských zmlúv. Keďže úver je typickou zmluvou podľa Občianskeho zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.), súd návrh navrhovateľa zamietol pre nedodržanie základných ustanovení o právnych úkonoch.

Odporcovi nebola známa výška istiny a jednotlivých poplatkov, ktoré súvisia s mesačnou splátkou. Zhruba 50 % z mesačných splátok práve tvorili úroky a poplatky. Preto považuje súd návrh za nedôvodný, nakoľko navrhovateľ poskytol odporcovi sumu 3.004,89 eur a zo strany odporcu mu bola uvedená suma vyčerpaná a uhradená v čiastke 3.385,59 eur.

Čo sa týka vstupu vedľajšieho účastníka do konania, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, tak navrhovateľ dal námietky zo dňa 17.9.2013. Súd ale poukazuje na to, že podľa § 93 ods. 1 až 4 O.s.p. ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť sa konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku. Podľa dikcie § 93 ods. 2 O.s.p. zákon neustanovuje ako podmienku účasti tretej osoby v konaní skutočnosť, že táto osoba má mať záujem na výsledku konania. V prípade právnických osôb zaoberajúcich sa ochranou práv spotrebiteľov, tieto môžu byť vedľajšími účastníkmi pri ochrane práv spotrebiteľa. Preto súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania pre ochranu žalovaného ako spotrebiteľa.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Tu odporca bol v celom rozsahu úspešný, trovy v konaní mu nevznikli, tak súd rozhodol o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Ten bol zastupovaný advokátom, ktorému podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. bola priznaná náhrada za 2 úkony právneho zastúpenia, a to prevzatie zastúpenia a vyjadrenie vo veci zo 16.9.2013 s odplatou 166,13, ktoré je povinný zaplatiť neúspešný žalobca.

Proti rozhodnutiu okresného súdu v časti zamietnutia žaloby o výroku o trovách konania dal odvolanie žalobca. Žalobca trval na tom, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere bolo čerpané za obdobie od roku 2003 do 2011 3.208,80 eur, pričom 3.004,89 eur bol priamy výber v hotovosti a 203,71 eur predstavujú poplatky za výbery hotovosti z bankomatov, ktoré žalobca účtoval žalovanému. Podľa úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach vo výške minimálne 5 % z poskytnutého úverového rámca, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca. Žalovaný poskytnutý úver riadne a včas nesplácal, vytvoril sa dlh 1.151,80 eur ku dňu 18.7.2012, ktorý pozostáva z istiny 1.013,28 eur a z dlžných úrokov z úveru 138,55 eur. Okrem toho sa žalobca domáha zaplata úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,40 % ročne a úrokov z omeškania 8,75 % ročne. Žalovaný podpísal revolvingový úver, mal oň zrejme záujem, pričom podpisom oboma zmluvnými stranami sa stala úverová zmluva perfektnou. Súd vec nesprávne právne posúdil, hodnotil zmluvu ako neplatnú pre nedodržanie základných ustanovení o právnych úkonoch, potom je hodnotenie súdu prvého stupňa nesprávne v časti zamietnutia žaloby a v časti trov konania.

Čo sa týka trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, tak zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. rieši otázku možnosti združenia podať návrh na začatie konania na správnom súde alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľa, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti. Žalobca mal vedomosť, že vedľajší účastník má v združení aspoň jedného člena s právnickým vzdelaním JUDr.. Združenie je založené na ochranu spotrebiteľov, malo by právne služby poskytovať sám svojimi členmi združenia a nevyužívať na to advokáta a navyšovať nadbytočne trovy konania. Vedľajší účastník vstúpil do konania ako organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a splnomocnil právneho zástupcu z radu advokátov, pričom vedľajší účastník v konaní nič neriskuje, je oslobodený od platenia súdnych poplatkov a v konaní predkladá vyjadrenia, na ktoré nebol vyzvaný súdom, potom nemožno hovoriť o účelne vynaložených trovách právneho zastúpenia. Je tu skôr podozrenie, že skutočným cieľom združenia nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Žalobca poukazuje na to, že pri ochrane spotrebiteľa súdy sú povinné z úradnej moci chrániť spotrebiteľa, preto nepovažuje priznanie trov vedľajšiemu účastníkovi za dôvodné, naviac keď tieto trovy nie sú účelne vynaložené. Žalobca preto žiada zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa v tej časti, kde bol v prevyšujúcej časti návrh zamietnutý a v časti trov konania vedľajšieho účastníka zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť vo výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti o nevyhovení námietkam na vstup vedľajšieho účastníka do konania. Je potrebné ale zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka tak, že nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Keď okresný súd posudzoval nárok uplatnený v súdnom konaní, tak vychádzal z predloženej žiadosti/zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru a vydanie revolvingovej karty Aura uzavretej dňa 7.7.2003. Okresný súd urobil pomerne neurčité právne zhodnotenie zmluvného vzťahu účastníkov, keď hovorí, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože obchádza zákon s ohľadom na účel zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ako aj osobitnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Obchádzanie zákona súd vidí v nedojednaní konečnej výšky úveru, iba úverového rámca, pričom veriteľ poskytnutím úverového rámca vôbec nespravuje finančné prostriedky dlžníka. Keďže právne zhodnotenie je vecou súdu, tak súd mal uviesť, ako posudzuje právne zmluvu o revolvingovom úvere, na ktorý sa žalobca odvoláva. Odvolací súd v tejto veci poukazuje na to, že z hľadiska subjektov, ktoré mali účastníkmi zmluvného vzťahu, tak na jednej strane ako klient vystupuje žalovaný W. Z., ktorý je spotrebiteľom, definovaný ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti a dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z hľadiska subjektov zmluvného vzťahu, tu prijímateľ plnenia z revolvingového úveru je spotrebiteľ, potom základný zmluvný vzťah je občiansko-právny a nároky sa budú posudzovať podľa predpisov občiansko-právnych, nie podľa Obchodného zákonníka.

Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru a vydanie úverovej karty Aura hovorí o úverovom rámci 10.000,- Sk a výške mesačných splátok po 500,- Sk s mesačnou úrokovou sadzbou 2,39 % s tým, že vo zvýraznenom rámečku vedľa textu žiadosť, má spotrebiteľ prehlásiť, že bol oboznámený so všeobecnými podmienkami Cetelem Slovensko, a.s. pre poskytnutie revolvingového úveru a vydávanie úverovej karty, súhlasí s nimi a žiada, aby mu spoločnosť Cetelem Slovensko, a.s. poskytla revolvingový úver a vydala úverovú kartu za nasledujúcich podmienok: pod tým - financovaný tovar/služby pri prvom čerpaní BICYKEL KENZEL. Vo všeobecných podmienkach Cetelem Slovensko, a.s. v časti III. prijatie návrhu a vznik zmluvy o úvere sa v bode III. bod 1.1 uvádza, že prijatím návrhu, a teda okamihom vzniku zmluvy o úvere je v zmysle ustanovenia § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka odoslanie písomného oznámenia prijatia adresovaného klientovi, alebo prevod peňažných prostriedkov v zodpovedajúcej výške úveru, alebo v sume prvého čerpaného úveru. V bode III. bod 1.2, vznik zmluvy potvrdí Cetelem klientovi písomne a súčasne mu oznámi výšku maximálneho úverového rámca, ktorý je Cetelem pripravený poskytnúť klientovi na základe posúdenia údajov obsiahnutých v jeho žiadosti (ďalej len maximálny úverový rámec). Keďže tzv. revolvingové úverové zmluvy nie sú uvedené ako osobitné zmluvy

v Obchodnom zákonníku č. 513/1991 Zb., resp. Občianskom zákonníku č. 40/1964 Zb., možno hovoriť o tom, že žalovaný uzatváral nepomenovanú zmluvu (§ 51 Občianskeho zákonníka, že účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.). Predmetom tejto zmluvy bolo poskytovanie tzv. úverového rámca 10.000,- Sk s tým, že dlžník môže túto sumu čerpať postupne, ale s povinnosťou mesačných splátok minimálne 500,- Sk. Keďže išlo o návrh na uzavretie zmluvy medzi občanom spotrebiteľom a spoločnosťou, ktorá sa zaoberá profesionálnym poskytovaním úverov, tak zmluvný vzťah sa nemôže riadiť Obchodným zákonníkom, ale všeobecnými ustanoveniami týkajúcimi sa civilno-právnych úkonov, a teda podlieha režimu občiansko-právneho. Išlo by o nepomenovanú zmluvu podľa § 51 Občianskeho zákonníka. Okresný súd nepovažoval takúto zmluvu o revolvingovom úvere za platne uzavretú, pretože došlo k obchádzaniu zákona, ale odvolací súd upriamil pozornosť na všeobecné podmienky pre poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru, keď vznik zmluvy potvrdí Cetelem klientovi písomne a súčasne mu oznámi výšku maximálneho úverového rámca, ktorý je Cetelem oprávnený poskytnúť klientovi na základe posúdenia údajov obsiahnutých v jeho žiadosti. Súdu prvého stupňa bola doručená len žiadosť/zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, ale v listinný dôkazoch žalobcu chýba písomné potvrdenie a oznámenie výšky maximálneho úverového rámca, ktorý je Cetelem pripravený poskytnúť. Keď v ustanovení bodu III. bod 1.1 je uvedené, že prijatím návrhu, a teda aj okamihom vzniku zmluvy o úvere je v zmysle ustanovenia § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka odoslanie písomného oznámenia prijatia adresované klientovi, alebo prevod peňažných prostriedkov zodpovedajúcich výške úveru, tak § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka hovorí o tom, že s prihliadnutím na obsah návrhu na uzavretie zmluvy, alebo v dôsledku praxe, ktorú strany medzi sebou zaviedli, alebo s prihliadnutím na zvyklosti rozhodné podľa tohto zákona, môže osoba, ktorej je návrh určený, vyjadriť súhlas s návrhom vykonaním určitého úkonu (napr. odoslaním tovaru alebo zaplatením kúpnej ceny) bez upovedomenia navrhovateľa. V tomto prípade je prijatie návrhu účinné v okamihu, keď tento úkon urobí, ak došlo k nemu pred uplynutím lehoty rozhodnej pre prijatie návrhu. V tomto prípade ale všeobecného podmienky ako v bode III 1.2, tak v bode III 1.3 stále hovoria o potvrdení zmluvy písomne, teda o odoslaní písomného oznámenia o prijatí adresovaného klientovi. Ak chýba táto podstatná náležitosť zmluvy, a to písomné potvrdenie prijatia návrhu a oznámenia výšky maximálneho úverového rámca, potom možno konštatovať, že nebola splnená podmienka na uzavretie platnej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva so spotrebiteľom musí mať písomnú formu, nepostačuje na platnosť (písomnosti) zmluvy urobenie úkonu, ako to má na mysli § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka. Pre chýbajúcu formu - písomnosť nie je možné hovoriť o platne uzavretej zmluve medzi žalobcom a žalovaným. Potom pri žiadaní vyčerpaných prostriedkov je potrebné vychádzať z toho, koľko žalovaný vyčerpal a koľko vrátil. V potvrdení na č.l. 44 je uvedené, že za obdobie od 9.7.2003 do 28.11.2011 žalovaný vyčerpal 3.004,89 eur. Podľa potvrdenia na č.l. 45 sa potvrdzuje, že žalovaný za obdobie od 8.8.2003 do 16.9.2013 zaplatil 3.385,59 eur. Žalovaný vrátil viac ako čerpal o 380,70 eur. Ak sa bude hodnotiť to, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, potom neexistuje žiadna dohoda o platení úrokov, či úrokov z omeškania podľa neplatnej dohody. Keď žalobca „odstúpil“ od úverovej zmluvy listom z 24.7.2012, tak toto odstúpenie možno považovať za prvú výzvu na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov adresovaných žalovanému. Nemožno hovoriť o tom, že by došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy, ak zmluva nebola uzavretá, preto takéto odstúpenie z hľadiska jeho obsahu možno považovať za výzvu na vrátenie dlhu, pričom poskytovanie peňažných prostriedkov zo strany žalobcu pre žalovaného má charakter bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať, pričom bezdôvodným obohatením je majetok tak získaný plnením bez právneho dôvodu. V danom prípade nebol tu právny dôvod žalobcu na plnenie, ak poskytoval peňažné prostriedky z neplatnej revolvingovej zmluvy, ale poberaním finančnej hotovosti na kartu, sa žalovaný stával dlžníkom žalobcu. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom, alebo bol určený v rozhodnutí, je dlžník povinný plniť dlh od prvého dňa po tom, čo o plnenie veriteľ požiadala. Žalobca požiadala o vrátenie dlhu „odstúpením“ z 24.7.2012 s určením zročnosti celého dlhu 31.8.2012. Podľa potvrdení na č.l. 45 spisu je uvedené splácanie 3.385,59 eur k 16.9.2013 a dlh 3.004,89 eur bol k 28.11.2011, tak v dobe podania žaloby dňa 12.7.2013 nemal žalovaný žiaden dlh vo vzťahu k žalobcovi. Preto krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne, pokiaľ nárok žalobcu ako nedôvodný zamietol. Pri neuzavretej zmluve o revolvingovom úvere, kde nedošlo k písomnému potvrdeniu vzniku zmluvy a oznámení výšky maximálneho úverového rámca žalovanému, potom mal žalovaný len vrátiť to, čo mu bolo poskytnuté a podľa potvrdenia na č.l. 45 dlh žalovaným bol vrátený a preplatený o sumu 380,70 eur. Preto krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti zamietnutia návrhu žalobcu.

Krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa pri vstupe vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu. Odvolací súd poukazuje na to, že v súvislosti s poskytnutím vyššej ochrany spotrebiteľov dochádza k rozširovaniu právomoci organizácií zaoberajúcich sa ochranou spotrebiteľa v súdnom konaní. Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi konania zúčastniť aj právnická osoba, predmetom ktorej je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania pri ochrane práv spotrebiteľa môže vstúpiť aj bez jeho súhlasu. Odvolací súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa, pokiaľ námietku navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania nepovažoval za dôvodnú a nevyhoviel námietke navrhovateľa proti vstupu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov do konania.

Krajský súd mení rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania medzi navrhovateľom a zástupcom vedľajšieho účastníka. Pokiaľ sa rozhoduje o náhrade trov konania, je potrebné v prvom rade prihliadať na účelovosť uplatnených trov. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Združenie HOOS cestou svojho právneho zástupcu oznámilo okresnému súdu 20.8.2013 svoj vstup do konania s tým, že žiada doručiť návrh na začatie konania a jeho príloh. Ak bol vydaný platobný rozkaz, dáva proti nemu odpor. Namieta neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, nekalé obchodné praktiky a z opatrnosti vznáša námietku premlčania žalovanej pohľadávky. Z tohto oznámenia vstupu je nesporné, že združenie vstupovalo do konania bez toho, aby malo vedomosť, čo je predmetom súdneho konania a o čo žalobca opiera svoj návrh. Keď po obdržaní návrhu dal svoje vyjadrenie vedľajší účastník, tak opätovne uvádza, že došlo k odstúpeniu od zmluvy 24.7.2012 a kde zmluvný vzťah sa riadi režimom bezdôvodného obohatenia, pretože odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Vedľajší účastník zaujal inú obranu, ako uviedol súd prvého stupňa, pokiaľ návrh žalobcu zamietol. Vedľajší účastník vychádzal zo zaniknutého zmluvného vzťahu odstúpením od zmluvy, pričom okresný súd rozhodol o tom, že zmluva je neplatná, pretože bola uzavretá za účelom obídenia zákona. Aj keď právne posúdenie veci je záležitosťou súdu, v danom prípade obrana vedľajšieho účastníka bola urobená na iných skutkových zisteniach, ako robil súd prvého stupňa. Súd nezamietol návrh z tých dôvodov, ako ich uvádzal vo vyjadrení k žalobe vedľajší účastník. Z toho dôvodu možno konštatovať, že úkony ktoré robil vedľajší účastník neboli účelné a z hľadiska § 142 ods. 1 O.s.p. pri neúčelne vynaložených úkonoch vedľajšieho účastníka nie je dôvod mu priznať náhradu trov. Z toho dôvodu krajský súd mení rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že nepriznáva vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému ani vedľajšiemu účastníkovi v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto žalovanému ani vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.